

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Ogsaa dette Lovforslag er et Led i Bestræbelserne for at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Statens Indtægter og Udgifter. Her drejer det sig ikke om en Besparelse i Udgifter, men det drejer sig om Fritagelse for en Udgift, som Statskassen hidtil har afholdt til Støtte for dansk Mejeribrug. Det, man her har tænkt paa, er, at Mejerierne i Fremtiden skal betale Omkostningerne ved den systematiske Bedømmelse af Eksportsmørret, der finder Sted ved Forsøgslaboratoriets Foranstaltninger, en Bedømmelse, der er nødvendig som Grundlag for Tildeling af Lurmærket til de enkelte Mejeriers Produkter. Hidtil har Staten afholdt denne Udgift, som andrager ca. 120 000 Kr. om Aaret, men da Lurmærket jo tjener til Fordel for Mejeribrug — ganske vist derigennem for hele vort Land, men Mejerierne har jo afgjort Fordel af Lurmærket —, maa det anses for rimeligt, at Mejerierne betaler Omkostningerne i Forbindelse dermed. Og et Beløb paa 120 000 Kr. spiller jo ikke nogen stor Rolle for et Erhverv som Mejeribrug, der har en saa betydelig Eksportindtægt. Det er i Virkeligheden vor største Industri, den, der beskæftiger de fleste Arbejdere, og som giver Landet den største Indtægt, og jeg tror ikke, der er nogen, som vil finde det mærkeligt, om Staten nu siger: Vi vil for Fremtiden drage Omsorg for, at Kontrollen med det lurmærkede Smør finder Sted, men vi finder det rimeligt, at Mejerierne betaler det forholdsvis lille Beløb, som Kontrollen giver Anledning til. Det er det, Lovforslaget gaar ud paa, og jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Rasmus Nielsen: Den højtærede Landbrugsminister har allerede peget paa, hvilken Betydning Smørbedømmelsen har for selve Mejerikredsene, og det er saa naturligt, at disse Kredse, som nyder godt af Bedømmelsen og den Beskyttelse, der ligger i Lurmærket, kommer til at betale en væsentlig Del af de Udgifter, der er forbundet dermed. Det er jo ikke det eneste Omraade, hvor man har det saaledes, at de Kredse, der skal nyde godt af en Foranstaltning, maa betale deres Part af Udgiften derved. Vi har paa mangfoldige andre Omraader noget tilsvarende, og det, man tilsigter, er at faa Overensstemmelse i disse Forhold. Hidtil har det været saaledes, at Staten har afholdt Udgifterne ved Bedømmelsen af det Smør, Mejerierne

har indsendt til Bedømmelse; det vil nu bortfalde. Yderligere er de Fragtudlæg, Mejerierne har haft til Smørrets Forsendelse, blevet godtgjort af Staten. Ogsaa dette vil nu komme til at hvile paa Mejerierne selv. Man forventer derved at kunne spare et Beløb af 124 000 Kr. i indeværende Finansaar. Det er selvfølgelig set i Sammenligning med hele det mægtig store Beløb, man arbejder med paa Statsbudgettet, ret minimalt, men alligevel er det saaledes, at dette sammen med alle de andre Bestræbelser, der gaar ud paa at formindske Statens Udgifter, er et Forsøg paa at naa frem til Balance. Det kan være, at Landbruget ogsaa, i dette Tilfælde Mejerikredsene, skal bringe deres lille Offer for at naa frem til det Maal. Men selv om det kun er lidt, det her drejer sig om, mener jeg alligevel, det har sin store Betydning, at man ser det i Sammenligning med, hvad der ydes paa andre Omraader. Landbruget ønsker ikke nogen Hjælp, der skal give det en Særstilling, men, som jeg pegede paa ved Behandlingen af den forrige Sag paa Dagsordenen, har man ønsket at slaa fast, at de enkelte Erhverv og de enkelte Samfundsmedlemmer saa vidt muligt skal klare sig selv. Og naar vi tager Hensyn til Landbrugets Betydning, samfundsøkonomisk set, er der ingen Tvivl om, at de Beløb, det paa dette Omraade oppebærer, er ret minimale i Forhold til de mægtige Værdier, som Landbruget er med til at føre ud af Landet, hvorigennem det tilfører Befolkningen store Millionbeløb. I Aaret 1921—22 androg Eksporten alene af forædlede Landbrugsvarer 1 175 Mill. Kr. Set i Belysning af hele vor Eksport viser det sig, at her er et Omraade, hvor vi i Forhold til hele Landets samlede Omsætning maa regne med Tal, som for os har den aller-allerstørste Betydning.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa selve Lovforslaget, men kun ganske kort anbefale, at det ophøjes til Lov, og at det maa faa en let og hurtig Gang gennem dette høje Ting.

Johansen: Som ærede Medlemmer vil se af Folketingsudvalgets Betænkning, har det radikale og socialdemokratiske Mindretal i Udvalget foreslaaet, at den Afgift, som her er Tale om, vedblivende betales af Staten. Man har foreslaaet det ud fra den Betragtning, at det er Samfundet, der kræver dette Arbejde foretaget af samfundsmæssige Hensyn, derfor maa det ganske naturligt være Samfundet i Fællesskab, som bærer den Udgift, der er forbundet dermed. Selvfølgelig kunde Mejerierne bære